

Gro Helgesdotter intygar för sin son Tolle Halvardsson på Lavön i Morlanda socken att hennes mormor Johanna berättat att hennes far Reer Stollss(en?) i Ucklum på dödsbädden bekänt för henne, att han, dock utan att trolovning eller äktenskap ingåtts, lägrat sin piga och var far till det foster hon bar. Vidare klargör Gro Helgesdotter att detta barn sedermera blev mor till Rasmus, som nu äger Reers gård i Ucklum.

Efter original på papper. Brevet i privat ägo (hos Arvid Hermansson i Skörторp i Stala sn, tolkat 1980-09-12). Sigill saknas.

THETTE ER vpkaſt och herming om Oklume som jeg Gro Hellisdaather effther mijn moderners ord bekiender: Reder Stollss hand otte offuer Oklume, nu aufflitt hand en daather hett Jahene, nu otte hun en daather hett Marrett, nu otte Marrett en daather heder Gro Hellisdaather, nu otte Gro en sön heder Tholle som nu boendes er paa Lafföen. Nu hermer och bekiender Gro for sin sön huorledis Rassmus hand er kommen thill den jord som hand holder sig thill j Vklum: Den thiid Reder Stolss sande quinde war död, da bude Rassmussis modern moder neste gaardtz, hun gaff siig hiem thill Reder och röctett hans boskab, dist melder tiid lagde hand sig thill med hinde och afflid itt pigebarn, som war Rassmussis moder, som foreshreffne Reder bekiende j sin dödtz stund for sin daather som bude j Lille Hammer, att dett war hans foster som hun gick med, och dog haffde hinde aldriig fest eller ectett j nogen maade. Denne herming bekiender jeg Gro Hellisdaather j Gudtz sandheed er, som jeg haffuer hermitt for mijn sön Tolle Halvorssen den 7 dag februarij anno 1604.

KOMMENTAR: Anledningen till detta brevs tillkomst är troligen att Tolle Halvardsson på Lavön, senare Skörtorp i Stala socken, vill styrka sin bördsrätt till skattegården Ucklum i Ucklums socken som hans mormors morfar Reer Stollss(en?) ägt. Denna gård förestås enligt 1604 års jordebok av Rasmus Tordsson. Den uppräknade släktföljden i brevet utvisar att anfadern Reer bör ha levat omkring 1450-1520. Efter sin hustrus död hade en grannflicka varit piga hos honom och "röctett" (=ryktat, dvs. skött) hans boskap. På dödsbädden bekände Reer för sin vuxna dotter Johanna, som bodde i Lilla Hammar i Ödsmåls socken, att han var far till det foster pigan bar. Varken trolovning eller äktenskap hade dock ingåtts. Det väntade barnet, som sedermera blev mor till Rasmus, saknade därför arvsrätt efter fadern. Rasmus Tordssons bördsrätt till Reers gård var följaktligen tvivelaktig.

Tolka... av... min... son... till... Rasmus...